Cyfrowe przetwarzanie sygnałów 2023/2024 Projekt 1. Generacja sygnału i szumu

Amadeusz Sitnicki, 242524 Adam Rosiak, 242511 Prowadzący: dr hab. inż. Bartłomiej Stasiak

21 marca 2024

1 Cel projektu

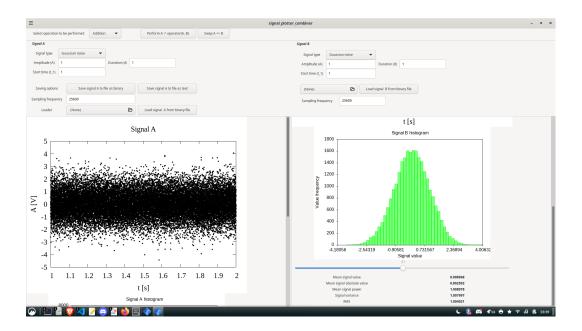
Celem zadania jest stworzenie programu umożliwiającego generowanie sygnałów z zadaną częstotliwością próbkowania oraz implementacja podstawowych operacji pozwalających na generowanie nowego sygnału na podstawie 2 sygnałów bazowych. Dodatkowym celem jest stworzenie interfejsu użytkownika oraz wizualizacji w postaci wykresów wraz z podsumowaniem prezentującym podstawowe wartości opisujące sygnał.

2 Instrukcja korzystania z aplikacji

Użytkownik korzysta z podwójnego menu pozwalającego na modyfikowanie parametrów wybranego typu sygnału - dostępnne menu dla sygnału A oraz menu dla sygnału B. Dla obu sygnałów użytkownik korzysta z odpowiedniego dla sygnału okna przewijanego zawierającego w pierwszej kolejności wykres wartości sygnału w zależności od czasu, a następnie histogram prezentujący dla ilu próbek sygnału, jego wartość znajdowała się w określonych przedziałach. Możliwe jest ustawienie z osobna dla obu sygnałów rozdzielczości histogramu przy użyciu suwaka. Poniżej suwaka znajduje się podsumowanie zawierające obliczoną średnią wartością sygnału, średnią wartością bezwzględną sygnału, średnią mocą sygnału, wariancją i wartością skuteczną sygnału. Rysunek 1 przedstawia graficzny interfejs użytkownika wraz zawierający wspomniane w tej sekcji elementy interfejsu.

3 Opis implementacji oraz metod generowania danych do wykresów

Aplikacja wykorzystuje otwartoźródłową bibliotekę graficznego interfejsu użytkownika GTK3 [1]. Do implementacji wykorzystano język C wraz z kompilato-

Rysunek 1: Graficzny interfejs użytkownika programu

rem GCC [2] i systemem budowania Meson [3], zapewniającym uproszczoną integrację z biblioteką GTK3. W celu generowania wykresów, aplikacja posiada interfejs (_gcall.h, gnuplot.h) dedykowany uruchamianiu procesu gnuplot - otwartoźródłowego narzędzia [4] pozwalającego na tworzenie wykresów z wykorzystaniem skryptów w dedykowanym skryptowym języku gnuplot. Proces jest uruchamiany z przekazaniem parametrów zależnych od ustawień kontrolowanych przez użytkownika. Wykorzystano programowanie reaktywne - aplikacja reaguje na każdą zmianę parametrów sygnału i aktualizuje wykresy oraz podsumowania. Gnuplot pobiera dane generowane poprzez utworzenie przez aplikację pliku danych zawierającego specjalnie sformatowane dane sygnału i przekazanie jego ścieżki jako jeden z argumentów uruchomieniowych procesu gnuplot. Przykład zbioru parametrów przekazanych do biblioteki znajduje się poniżej.

```
gnuplot -e "max=1." -e "min=-1." -e "n=10" -e "outfile='foo.png'"\
-e "infile='data.txt'" -e "plottitle='Signal A histogram'" script.plt
```

Plik z danymi (odpowiadający plikowi data.txt w powyższym przykładzie) zawiera pary wartości (numer próbki, wartość próbki - oddzielone spacją) po jednej na linijkę.

Jak wspomniano, aplikacja umożliwia eksport i import sygnału z wykorzystaniem specjalnego formatu zawartości pliku sygnału. Format ten specyfikuje 24 bajty nagłówka, po których następują ośmiobajtowe grupy odpowiadające wartościom sygnału (typ double) dla poszczególnych próbek. Poniższe struktury języka C określają wspomniany format zawartości pliku sygnału (por. si-

```
gnal_fio.h, signal.h)

typedef struct {
    double start_time;
    double sampling_frequency;
    uint64_t num_samples;
} signal_info_t;

typedef struct {
    union {
        signal_info_t info;
        uint64_t raw[3];
    } header;
    double* pData;
} real_signal_file_payload_t;
```

Do całokształtu implementacji wykorzystano wzorzec MVC w celu odseparowania warstw modelu, widoku i kontrolera widoku. Warstwa widoku została zaimplementowana z użyciem pliku XML generowanego przez otwartoźródłowe narzędzie Glade, dedykowane projektowaniu graficznych interfejsów użytkownika dla biblioteki GTK3. W celu generowania wartości losowej o standardowym rozkładzie normalnym, użyto metody Marsaglia [5], której przykładową, uproszczoną implementację przedstawiono poniżej.

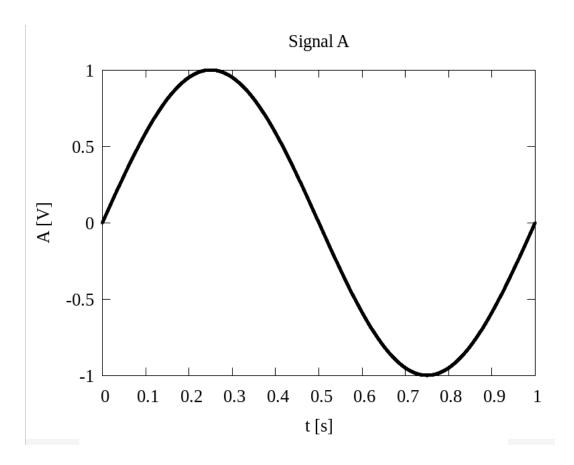
```
/**
 * Uses Marsaglia polar method and rand() to generate a standard-normally
distributed pseudo-random floating-point value
 *
*/
double __standard_gaussian_rand() {
    double x; double y;
    double s;
    do {
        x = -1.0 + 2 * ((double)rand()) / (double)RAND_MAX;
        y = -1.0 + 2 * ((double)rand()) / (double)RAND_MAX;
        s = x*x + y*y;
    } while (s >= 1.0);
    return x * sqrt(-2.0 * log(s) / s);
}
```

4 Przykłady i wnioski z analizy działania programu

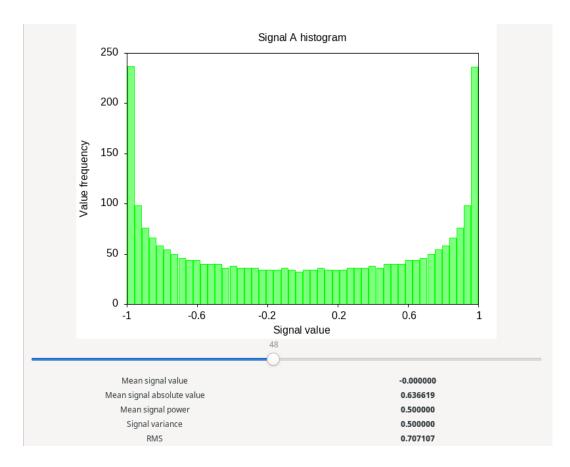
4.1 Przykład A - sygnał sinusoidalny

Rysunek 2: Konfiguracja dla przykładowego sygnału sinusoidalnego

Rysunek 3: Wykres wartości sygnału sinusoidalnego

Rysunek 4: Histogram i wartości agregatów dla sygnału sinusoidalnego

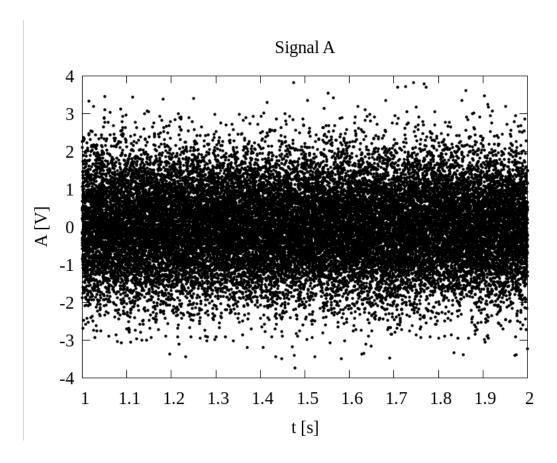
4.2 Wniosek do przykładu A

Skrajne wartości sygnału występują wśród próbek sygnału częściej, jest to spowodowane faktem, że w pobliżu ekstremów, funkcja sinus zmienia się wolniej, zatem jest więcej próbek przypadających na zadany przedział wartości. Dodatkowo warto zwrócić uwagę, że średnia wartość sygnału sinusoidalnego na przedziałe o długości będącej wielokrotnością długości okresu, jest równa 0. Wariancja wartości sygnału oraz średnia moc sygnału mają wartość 0,50. Wartość skuteczna sygnału jest odwrotnością pierwiastka kwadratowego liczby 2.

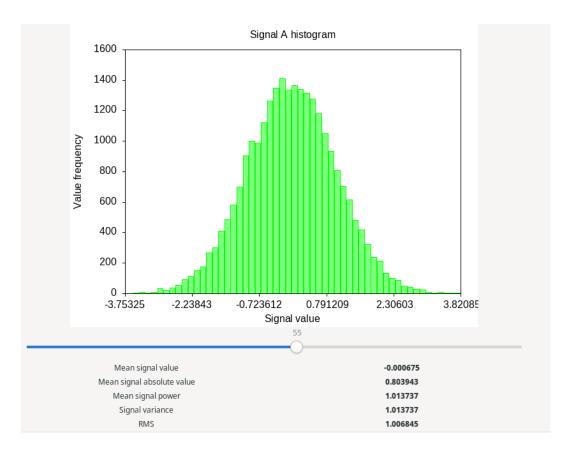
4.3 Przykład B - szum gaussowski

Rysunek 5: Konfiguracja dla standardowego szumu gaussowskiego

Rysunek 6: Wykres wartości standardowego szumu gaussowskiego

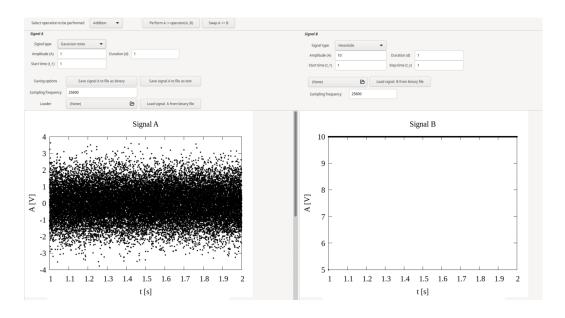

Rysunek 7: Histogram i wartości agregatów dla standardowego szumu gaussowskiego

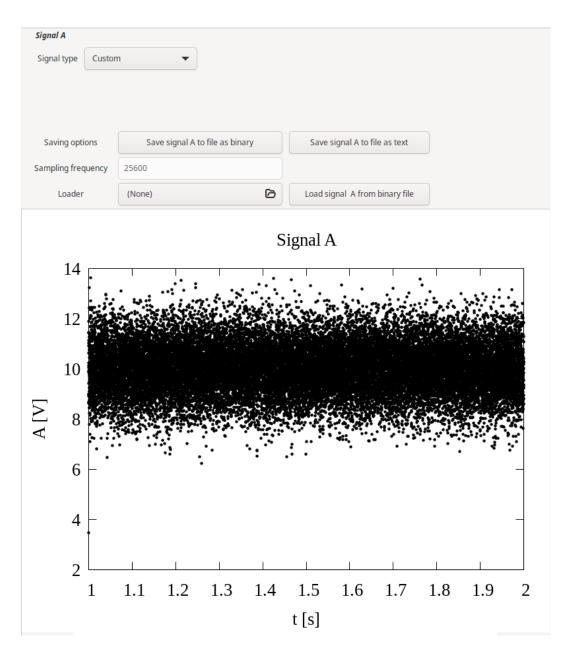
4.4 Wniosek do przykładu B

Metoda polarna Marsaglia jest skutecznym sposobem na otrzymanie przybliżonego standardowego rozkładu normalnego pseudo-losowego wartości zmiennoprzecinkowych. Wartość skuteczna szumu jest bliska 1. Zgodnie z definicją użytego rozkładu, wartość oczekiwana dla sygnału jest bliska 0, a wariancja wynosi w przybiżeniu 1.

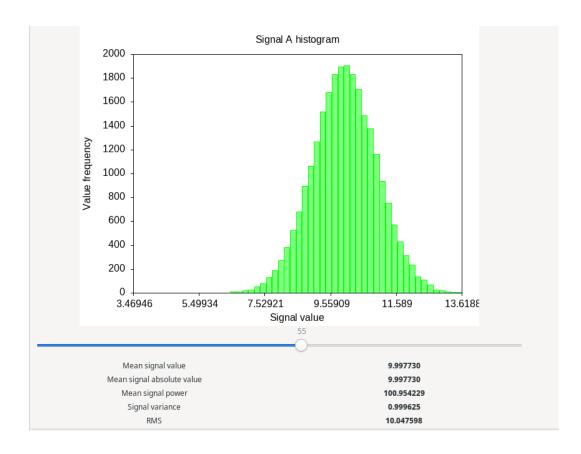
4.5 Przykład C - kombinacja sygnałów z użyciem prostej operacji dodawania

Rysunek 8: Konfiguracja dla dodawania sygnału o stałej wartości 10 do szumu gaussowskiego

Rysunek 9: Wykres wartości sygnału wynikowego operacji dodawania - przesunięty standardowy szum gaussowski

Rysunek 10: Histogram dla sygnału wynikowego operacji dodawania - przesunięty standardowy szum gaussowski

4.6 Wniosek do przykładu C

Dodanie dodatniego sygnału stałego do szumu gaussowskiego powoduje przesunięcie wykresu na histogramie w prawo - operacja dodawania zachodzi pomyślnie. Zaobserwować można ustalenie się wartości skutecznej oraz średniej wartości sygnału i średniej absolutnej wartości sygnału na poziomie o 10 wyższym niż w przypadku standardowego rozkładu gaussowskiego bez przesunięcia - liniowa zmiana względem przesunięcia wartości sygnału. Wariancja sygnału nie uległa zmianie względem szumu bez przesunięcia, zaś średnia moc wzrosła o kwadrat przesunięcia wartości szumu.

Literatura

- [1] GTK3, strona projektu, https://docs.gtk.org/gtk3/
- [2] GCC, strona projektu, https://gcc.gnu.org/
- [3] Meson Build, strona projektu, https://mesonbuild.com/
- [4] Gnuplot, strona główna projektu, http://www.gnuplot.info/
- [5] Marsaglia G., Bray T.A. (1964), A Convenient Method for Generating Normal Variables

Literatura zawiera wyłącznie źródła recenzowane i/lub o potwierdzonej wiarygodności, możliwe do weryfikacji i cytowane w sprawozdaniu.